

нѣма дрѹга надежда нито упоканіе. За това
вз свѣтелз и радостенз образз се изобразавя вз
мъртвий-атз вътрешный-атз мїрз, божественно-
то утѣшеніе, свато-то помазаніе на дѹхатз, кой-
то и обитака вз негова-та дѹша. Негоко-то сърце
и гледанье сѹ спѣснали кзмз небо-то, и сичкій-
атз неговз образз показва вътрешно-то мѹ ис-
кренно желаніе. „Тѹ желаніе ймый разрѣшитися
ѹтз тѣла, й со христомз бѹти. (Филип. 1. 23.)

Ангелз-атз чака излазанье-то на дѹша-та мѹ,
за да ѿ отнесе вз поли-тѣ Авраамови. Дїаволз-атз
сзвсемз посраменз си отива отз смъртна-та по-
стелка на праведникатз. Наи послѣ праведникз-
атз като се отдѣли отз смъртна-та си плоть, дѹ-
шѹ-та мѹ фѹрка и отива кзмз тогоко; вз кого-
то е та вѣрвала, на когото се надѣвала, кого-
то още невдѣла и сзсз все сърце го обывчала.

Христосз ѿ любовно посрѣща, простыра рѹ-
цѣ и ѿ пригрѹща, и дѹма: „Дѹбрыи рабе бла-
гїи, й вѣрныи, ѿ малѣ мї былз еси вѣренз, надз
мнѹгими тѹ поставлю: внїди вз радѹсть гѹспѹда
твоегѹ.“ (Мад. 25. 23.)

О какко е неописанна тѹзи радѹсть да
гледамз лице сз лице гѹспѹда Исѹза! да дѣ-
лишз сз него слава-та и блаженство-то! блаженна
си ты дѹше и преблаженна; (защото си сѹ изба-
вила отз страхатз и отз сѣко сѹмненіе.)